

DZIENNIK ILLUSTROWANY DLA WSZYSTKICH O WSZYSTKIM

CENTRALA: KATOWICE, ul. Sobieskiego 11, tel. 960 — 964, ODDZIAŁY: KATOWICE, ul. Marjańska 5, tel. 960; SOSNOWIEC, ul. 3-go Maja 5 a, tel. 512; DABROWA, ul. Staszyska 33; CZELADZ, ul. Bytomska 86; KRÓL. HUTA, ul. Zjednoczenia 2, tel. 625; RYBNIK, ul. Zamkowa 8, tel. 27; BIELSKO, ul. Przekop 11; BEUTHEN O/S. Kals. Franz Joseph PL 10
tel./no 20-18; POZNAŃ, ul. Dąbrowskiego 76.

Aresztowanie 20-tu osób za propagandę strajka lokatorskiego

Warszawa, 25-go lutego.
W związku z propagandą strajka lokatorskiego zatrzymano w ciągu ostatnich dwóch dni 20 osób.
Oskarżeni oni są o uprawianie propagandy strajkowej i stawieni będą przed sąd grodzki, częściowo zaś przed starostwo do ukarania w trybie administracyjnym.

W dno strajku oficerów marynarki handlowej

Warszawa, 25-go lutego.
Dnia 27-go bm. odbędzie się konferencja porozumiewawcza w sprawie zatargni o nową umowę zbiorową między oficerami polskiej marynarki handlowej. Armatorzy domagają się obniżenia uposażeń oficerów marynarki handlowej o 15 proc.
Związek Zawodowy Oficerów Marynarki zgłosił protest przeciwko zamiarom obniżenia pensji i zapowiedział akcję strajkową.

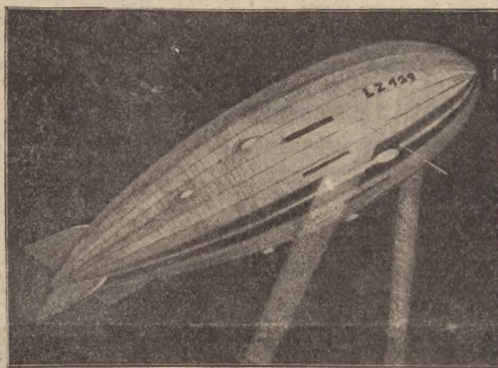
Wyrok w toruńskiej aferze poborowej

Toruń, 25-go lutego.
Wczoraj przed sądem okręgowym odbył się proces w głośnej aferze poborowej. Akt oskarżenia zarzuka 5-ciu oskarżonym z niejakim Woldsteinem na czelo o usiłowanie przekupstwa celem przeniesienia kilku poborowych do kategorii nadliczbowej. W dniu dzisiejszym sąd ogłosił wyrok, na mocy którego Woldstein skazany został na 2 lata więzienia, 10 lat utraty praw obywatelskich i 15 tys. zł. grzywny. Pozatem wymierzono szereg innych kar. Jednego oskarżonego uniewinniono.

Oficer krążownika „Leipzig“ wpadł do morza i utonął

Berlin, 25-go lutego.
Onegdaj w nocy, w momencie gdy niemieckie okręty wojenne: „Leipzig“ i „Emden“ przepływały w okolicy Kanalsu La Manche, udając się na ostre strzelanie artyleryjskie na Morze Północne, jeden z oficerów krążownika „Leipzig“, porucznik Bey, spadł nagle do morza. Zanim się zorientowano, (noc była wtedy bardzo ciemna i dał silny wiatr), nieszczęśliwy oficer utonął.

BUDOWA NOWEGO OLBRYMA POWIETRZNEGO NA UKORCZNIU

Warsztaty zeppelinowskie w Friedrichshafen nad jeziorem Bodeńskim wykańczają budowę nowego sterowca. Rozmiarami swymi przewyższa „L. Z. 129“ wszystkie dotychczasowe balony sterowe. Długość jego wynosi 248 metrów. Nowość konstrukcji polega na tem, iż kabiny dla pasażerów nie mieszczą się w gondolach, ale — wewnątrz sterowca w dwóch pokładach ponad sobą leżących w miejscu, gdzie na rycinie dwa wąskie czarne paski imitują okna kabin pasażerskich.

Ślepi odzyskują wzrok

Zdmuwalące operacje przywrócenia wzroku

Warszawa, 25-go lutego.
W ostatnich dniach w Warszawie przeprowadzono pośród chorych Instytutu Ociemniałych dwio operacje przywrócenia wzroku, które dały zdumiewające rezultaty. Operacji na dwóch niewidomych Króci i Kelterze dokonał dr. medycyny Umaniec. Niewidomi ci, którzy

przed wieloma laty utracili wzrok i zostali uznani za nieuleczalnych przez kliniki okulistyczną uzyskali znów moc widzenia. Doktorowi Umanicowi po zmudnych doświadczeniach udało się znaleźć specjalne odczynniki chemiczne nieznacznie dotąd zapano niewidzialne bliźni na rogowców oka.

Odpowiedzialność za rozlew krwi spada całkowicie na Japonię

Nankin, 25-go lutego.
Urządowo donoszą, że japoński konsul generalny wroczył chińskiemu ministerstwu spraw zagranicznych notę, zawiadamiając rząd chiński, że wojska japońskie z powodu panoszenia się... bandytyzmu w prowincji Dżehol są zmuszone do jej okupacji.

Wojska chińskie muszą więc z tego powodu opuścić w ciągu 24 godzin całą prowincję Dżehol, na obecność ich bowiem na tem terytorium nie zgadzają się (!) rządy Mandżurji i Japonii.

W godzinę później chińskie ministerstwo spraw zagranicznych przesłało poselstwu japońskiemu odpowiedź, odrzuca-

Bomba w paczce prześlanej do poselstwa japońskiego

London, 25-go lutego.
W dniu wczorajszym do poselstwa japońskiego w Londynie nadeszła dość duża paczka, która, jak to się po jej otwarciu okazało, zawierała bombę.
Bomba tę zabrała policja, które rozpoczęła energiczne poszukiwania za wykryciem nadawcy.

Wojna Peru i Kolumbji Zatopione kanonierki i wojna w powietrzu

Buenos Aires, 25-go lutego.
Jak podają z Limy, peruwiańskie ministerstwo wojny ogłosiło komunikat, według którego dwie kolumbijskie kanonierki zostały zatopione na wodach Amazonki przez kilka hydropanów należących do sił zbrojnych Peru.
Z innych źródeł podają, że w dniu wczorajszym hydroplany peruwiańskie znówu zatopły jedną kanonierkę kolumbijską. Samoloty kolumbijskie po dużej walce zmusiły eskadrę peruwiańską do odwrotu.
Zaden ze samolotów nie został zestrzelony.

Urządnik pocztowy zaszytelnik dyrektora pszt

Sofia, 25-go lutego.
Zredukowany urzędnik pocztowy uderzeniem noża zamordował dyrektora generalnego poczty Iwanowa.

jąca bezwzględnie wszelkie warunki Japonii. Chiny ostrzelić będą prowincji Dżehol wszelkimi siłami. Insynuacja Japonii o rzekomego panoszeniu się tam bandytyzmu są swydomnie kłamliwe i wojska chińskie otrzymały stanowczy rozkaz przeciwdziałania bezwzględnie posuwaniu się oddziałów japońskich naprzód.
Odpowiedzialność za rozlew krwi spada całkowicie na Japonię.

Ofenzywa japońska

Pekin, 25-go lutego.
Siły japońskie posuwają się energicznie naprzód, zmuszając Chińczyków do cofania się poza linję Czajoljang. Obie strony poniosły ciężkie straty. W ręce Japończyków wpadła kolej Nanling-Peiping. Według ostatnich wiadomości Peiping jest już zajęty przez wojska japońskie.

**Kto nie zapłaci gazety do 6. marca
nie otrzyma dalszych numerów**

Pierwszy bieg narciarski dla młodzieży szkolnej w Katowicach zorganizowany przez redakcję sportową „7 Groszy“

W ubiegły czwartek odbyły się w Katowicach pierwsze zawody narciarskie najmłodszych naszych sportowców. Powyższa ilustracja mówi wymownie o obzrymym zainteresowaniu ludźmi. Widzimy tam przede wszystkim olbrzymią linję kilkusetletnią młodocianych sportowców na miejscu startu, wśród których uwija się redaktor Stanisław Nogaj z ołówkiem i kartami startowymi, zapisując wszystkich tych, którzy do biegu się zgłosili.

Po lewej stronie grupy sportowców ustawili się najmłodszy uczestników. Pierwszy szereg rozpoczyna 8-letnia Genia Czaiska, zwyciężczyni w grupie dziewczynek. Obok niej 7-letni Jerzy Laube (nr. 66), za nim Erwin Weiner z II grupy zawodników. Widzimy następnie cały szereg innych zawodników z grupy I i II. Innych zawodników z grupy I i II, spoglądających na aparat fotografa.

Zdjęcia grupy zawodników najstarszych, dokonane zostały niespodziewanie, to też widzimy zawodników tych w akcji. Nr. 61 Andrzej Zaczewski, 15-letni młodzieniec, ale już pod wążem, to też wśród reszty zawodników przeszedł pomruk protestu, gdy red. Nogaj zapisał go na liście startujących. Obok niego nr. 23 jest Brunon Karpowski z Szopienic. Z boku, po prawej, widzimy Wilhelma Matelika (nr. 7) zwycięzcę w grupie III. Na samem prawem skrzydle stanął 10-letni Jan Wolf, zdobywający w grupie najmłodszych II nagrodę. Nad grupą zawodników z lewej strony widzimy zwycięzców w grupie II: Alfonsa Kaszę z Katowic i Hen-

ryka Sapoka z Tarnowskich Gór. Obok nich nr. 82, najmłodszy uczestnik w zawodach, 6-letni Ernest Szabel. Dalej 9-letni Norbert Ernest Kuźnia (nr. 25). Po prawej stronie u góry widzimy moment startu Adama Pilcha. Sędzia p. Henryk am Ende uważa na znak mierzącego czas sędziego, p. Rogowskiemu. Reszta zawodników ze spokojem oczekuje swojej kolejki.

W środku po lewej 15-letni Wilhelm Matelik, zwycięzca w pierwszej grupie. Obok moment z trasy biegu. Norbert Kuźnia w czasie zjazdu.

U dołu znów grupa zawodników najmłodszych, wśród których jednak trudno doszukać bohatera tej grupy, Teodora Hermanna z Jastrzębia Zdroju. Miał on nr. 53. Podobnie trudno odszukać jego fenomenalnego koleję, 14-letniego Pawła Antończyka z nr. 50.

W środku u dołu widzimy narciarza, którego nie „dopuszczono“ do zawodów. Trzymał on zaledwie narty swego braciśzka, lecz obiecał, że za kilka lat będzie startował, a tym razem się tylko przyglądał.

Nr. 56 to niebyle kto, tylko 9-letni Ewald Wilscy z Bogucic. Choć natura poskąpiła mu sił fizycznych, nie odstraszyło go to od wzięcia udziału w zawodach i pokonania ciężkiej trasy. Widzimy go w czasie zjazdu.

W środku po prawej Janek Nogaj, syn redaktora Nogaja (nr. 48) na starcie.

Wskutek przeoczenia przy obliczaniu, pokrzywdzony został 13-letni Jerzy Szymczyk z Katowic, który startował w grupie II. Zajął on 6-te miejsce w czasie 23,34 min. Notowano go pierwotnie, jako nieprzybyłego

do mety, dopiero ponowna kontrola wykazała, że Szymczyk przybył za nr. 56, a przed nr. 8, o godz. 3:32:15.

O ile warunki śniegu dopiszą, redakcja nasza zamierza zorganizować następane zawody w Sosnowcu, które odbyłyby się znów w czwartek o godzinie 15-tej.

— Senat w sobotę w dalszym ciągu obradował nad budżetem państwa.

— Senacka komisja oświatowa rozpoczęła w sobotę obrady poświęcone rządowemu projektowi ustawy o szkolnych akademickich, uchwalonemu już w Sejmie.

— W związku z wejściem w życie nowego kodeksu wojskowego, wydało ministerstwo Spraw Wojskowych nowe przepisy regulujące kary. Przepisy te przewidują, że minister Spr. Wojskowych będzie zawiązywał kary oficerom, skazanym do 5 lat więzienia, oraz szeregowym którym wymierzono karę ciężkiego więzienia za dezerację, nieposłuszeństwo itd. Zawieszenie kar odbywać się będzie tylko na wniosek naczelnika prokuratury wojskowej, oparty na podstawie opinii dowódcy właściwego okręgu korpusu.

— Rząd norweski podał się w dniu dzisiejszym do dymisji. Powodem tego kroku miał być brak zgody na uchwalenie przez parlament reformy podatkowej, na co prosił nie absolutnie zgodzić.

Od czwartku rozpoczynamy druk sensacyjnych i prawdziwych opisów p. t.:

Spiskowcy i szpiedzi polscy

Będzie to 36 frapujących rozdziałów z życia i prawdziwych przód spiskowców i wywładowców polskich, walczących o niepodległość. Ojczyzny pod zaboremami oraz w czasie powstania w Wielkopolsce i na Górnym Śląsku jak i w wojnie z bolszewikami i Litwinami.

PLAN 17 DEUSZ HARABIA KLIMCZOK ODŁAZBOBNIKO SLASKICH

35)

STRESCZENIE POZACZKU POWIEŚCI.

Jan Tadeusz hrabia Klimczok z Bielska, pobawiony małżonką i nawzięcia przez oszuła Laburę, uciekł w góry z postanowieniem, że będzie tępił niedź zycia, a broń krzyżowców. W tym czasie, pod Pacyną mieszkał w palacu zabużały baron Olszarni Łojmicki, który zostaj zamieszany przez swego 18-letniego syna Jana, w czasie szpiegowstwa na rzecz Austrii, Barona postanawia zamknąć syna w domu dla obłąkanych i w tym celu wozwał do siebie właściciela takiego zakładu, dr. Ferbera, który, mimo oporu, uprowadził Jana. Świadcami tego uprowadzenia był pasterek Malgosia i Klimczok.

*

Odpowiadając za nas ten list jest zazwyczaj jakaś większa przesyłka pieniędzy.

O, dziś to jest już bogaty człowiek, ten doktor Ferber i nie będzie już potrzebował długo zajmować się swoim zbrodniczym rzemiosłem, bo ma do syć majątku.

Ale i jego mam ja na moje liście i ogadam sobie z nim. Jeszcze nie stała on u celu.

Będzie pierwszej musiał spojrzeć Klimczokowi w oczy, a to nie jest tak łatwo!

O panie, zabierzcie się jaknajprędzej do dzieła — błagała Malgosia, jeżeli rzeczywiście chcecie uratować młodego barona!

Kto to wie, oni tam mogą przemocować wiać mu w usta jakiej szwko działającej trucizny!

— Nie bój się o to, dziecko! Trucizną postępuje się doktor Ferber w najróżnych wypadkach.

Tę w każdym razie zakład jego jest pod pewnym nadzorem władzy, a skoro tylko jaki chory umiera w jego lecznicy, wydelegowany bywa lekarz powiatowy, aby zbadał trupa. Ten oczywiście nie może znaleźć trucizny we wnętrzu ciała. Ale poza ten przecież tak łatwo jest zgubić człowieka, gdy go się trzyma u siebie uwięzionym.

A teraz, moje dziecko, idź do siebie. Polegać na mnie. Wróćcie o mnie posłyszysz. Nieprawdaż, na imię ci Malgosia?

— Tak jest, nazywają mnie wszystkie Malgosia, gęsiarka; a o tam w tej chacie mieszkać.

Dobre zatem, Malgosiu — odrzekł Klimczok — skoro tylko będzie ci miał coś radosnego do doniesienia zapukam do twoich drzwi. Sprawa wasza jest teraz w moich rękach, a kto Klimczokowi zaufał, ten nigdy się jeszcze nie zawiodł!

Rozbójnicy ucinając rękę wciąż jeszcze cicho płaczące dziewczynki. W chwilę później zaś zniknął już w ciemnościach nocny

XXI.

OTWÓR W ŚCIĄNIE.

Zaprawde, Klimczok nie przedstawiał zakładu doktora Ferbera w zbyt czarnych barwach.

W opisie swym opierał się on jedynie na przypuszczeniach i domysłach, których sobie udzielał po ciemno w Bielsku i całej okolicy.

Bo, rzeczy dziwna, władze policyjne nie podejmowały nie przeciw doktorowi Ferberowi, aczkolwiek musiało przecież dojść do ich uszu, że człowiek ten z powierzonymi jego opiece chorymi obchodził się niebyleż opiekuńczo.

W rzeczywistości jednak w zakładzie doktora Ferbera działało się daleko gorzej, niż to sobie wyobrażano i opowiadało.

Jego dom wariatów nie był lecz-

nicą, ale raczej przybytkiem niedoli i rozpacy dla nieszczęśliwych ludzi, których powierzono doktorowi Ferberowi.

Truma, o której mówił Klimczok, wędrowała aż nadto często na emmentary, leżący poza zakładem i wtedy dopiero, kiedy biedne ofiary doktora Ferbera spożyły w chłodnym grobie, wtedy — było im raz wrzeszcze dobrze.

W zakładzie natomiast znacznie musiały najokropniejsze zmarć.

Dozorcy — byli to jeden w drugiego zbydconymi nieludzkimi istotami, pomiewierali chorych, bili ich, kopali i deptali nogami, poddawali najstraszliwym torturom, a doktor Ferber sam, skoro ciało chorego oparło się wszystkim tym wysiłkom, dopomagał aż nabzyt często jakimś zabito działającym środkiem.

Jana Helfelda pomieszczono w ciasnej maleńkiej celi i znajdował się tam już od tygodnia.

Chwytał sztaby krat obu rękami i usiłował wyrwać z muru.

Przez cały ten czas ani razu nie wypuszczono go poza próg tej celi.

Pożywienie podawano mu przez małe okienko zasuwane we drzwiach, a było ono tak nudne, że Jan mógł je polukać zaledwie z przewyższeniem najmokropniejszego obrzydzenia.

Tęj obojętności tylko, iż zachowywał się zupełnie spokojnie i z pozorów obojętnie poddał się swemu losowi, zawiadzał on, że mu nie założono kajtanu bezpieczeństwa.

Ale Jan zrozumiał odrazu, że otwartą opór niby tu nie mógł już pomóc. W samym zakładzie nie mógł spodziewać się, by znalazł jaką przyjazną duszę, nikogo, coby mu dopomógł do ucieczki, albowi przynajmniej zechciał wystąpić jego skargę w świat.

Tu należało chwycić się drogi podstęp i chytrności, jeżeli się chciało mieć nadzieję jakiegos rezultatu na przyszłość.

Ale Jan był młody i dlatego miał nadzieję — liczył na jaką sposobność ucieczki, liczył na jakiś szczęśliwy przypadek, który zdola — na przekór wszelkiej czujności, wyswobodzić go z domu wariatów.

Jakkolwiek Jan nie widział żadnego innego mieszkańca tego domu, to słyszał ich za to aż nabzyt często.

Ach, straszliwe były noce w tym domu!

Jan w pierwszych dniach nie mógł ani na minutę tu zasnąć. Wciąż i wciąż budził go z półnu krzyk jakie-

goś wariata. Słyszał jęki, skrobania, pukania, kucie młotem, to znowu rozlegały się w ciszy nocnej dzikie krzyki dozorców.

Wydawało mu się, że słyszy odgłos chłosty, razy biczów, po nich jęki bólu, skargi, żalosen, łkania, wycie, prosby.

Co noc w zakładzie doktora Ferbera odbywał się istny sabat czarnowic.

A przeto, jak się zdawało, w tym samym domu pomieszczeni byli mężczyźni i kobiety bez wyboru, częstokroć po kilka osób w jednej celi.

Doktor Ferber nie pokazywał się w celi młodzieńca, odkąd go tu przywieziono, ani razu.

Zacny ten medyk rzekł się zupełnie skonsternowany, czy Jan Helfeld jest rzeczywiście chorym umysłowo, czy nie.

Możemy nawet spokojnie przypuścić, że wiedział doskonale, iż ma tu

ste światło księżycy spływalo na ziemię.

— Szczęśliwi ludzie — wołał Jan.

— Wy, coście wolni!

Ja wpadłem w ręce szatana, który mnie więzi i zgubił z pewnością.

Już ten tydzień, który spędziłem w jego zakładzie wystarczy, aby siły moje znacznie osłabił.

Czuję, że nie jestem już dawny. A i odwaga moja już jest dziś zlamana. O Boże, Boże! Co to będzie?

Już podczas, gdy mówię do siebie te słowa, Jan parokrotnie obejrzał się ku lewej ścianie.

Zdawało mu się, że stamtąd dochodzi go jakiś szczęśliwiejszy odgłos.

Słyszał coś, jakby skrobanie i drapanie.

— Szczerz — pomyślał. — Nic innego. Calem domi się od tych wstrętnych gryzoniów; zeszłej nocy jeszcze przebiegł po mnie szczerz, kiedy zasypiałem.

Ale skrobanie i drapanie nie ustawało, przeciwie stawało się coraz moniejsze. To niemożliwe, aby to był szczerz.

Teraz słyszał wyraźne pukanie. Jan nie wątpił już, że to inny nieszczęśliwy, którego pomieszczono obok niego, daje mu znaki.

Przyspiał bliżej do ściany, odpowiedział również pukaniem, a potem spytał przyciszonym głosem:

— Kto to muruje wiać? Czy tu, obok, znajduje się również ktoś, tak, jak ja, nieszczęśliwy?

Natychmiast odpowiedział na jego pytanie głos kobiecy:

— Ktokolwiek jesteś, słyszałam twoje westchnienia. Wiem, że jesteś również ofiarą doktora Ferbera. Ja jestem córką księcia Sułkowskiego, Klimentyna.

I mnie przywieziono do tego domu po to, abym w nim ginęła powolnie.

Córka księcia? Jan ze zdumienia nie mógł wymówić ani słowa.

Ale czemu los księżniczki wprawił go w zdziwienie? Wszakże i on był synem arystokraty — a jednak...

— Zatem oboje jesteśmy nie szczęśliwi księżniczko — odpowiedział.

— Niemal byłoby z pewnością dla nas pociechą, gdybyśmy mogli przynajmniej się widzieć!

Nad frem właśnie pracuję — odrzekła Klimentyna. — Zabrałam się do zrobienia muru i w jednym miejscu doprowadziłam do tego, że nie trudno już byłoby zrobić wyłom.

Jeżeli pan mi zechce dopomóc, w takim razie moglibyśmy chociaż przedchodzić niekiedy do siebie, wzajem się przed sobą użalić, a może i omówić wszelkie ucieczki.

Z wdzięcznością gotów jestem to uczynić, księżniczko — odpowiedział Jan — jestem młody i silny, będę mógł lepiej dokonać tej pracy niż pani.

Powiedz mi pani jednak, jakim sposobem gołą ręką mogłaś rozłupać mur?

— Posługiwałam się w tem linką blaszaną, która nam podają do icedzenia — objaśniła księżniczka — zrobiłam to samo, a zeskrobawszy ślad wagna, będziesz mógł już z łatwością obłuzować i wyrwać z muru cegły.

Policz pan od swego poczynnego, dokładnie sto siedemdziesiąt grubych palca.

(Ciąg dalszy nastąpi).

Co wam powie Bukareszt

Jak się odbyła niedawna rewolucja komunistyczna w stolicy Rumunii

Dyskretna cenzura wiadomości przelała na kilka dni prawie o to, co się działo w Rumunii, prawdę o przebiegu aktualnych ruchach robotniczych. Z tych dni, gdy w nocy w mieście, na szachach, nie może los naszych sąsiadów, daje korespondent „Dailly Telexop” następujący raport:

Na główne ulicy Bukaresztu, Gaia Victoria, jak długa i szeroka, trzech policjantów w mundurach, na szachach, nie cichą żadnego. Na troche dalszych też nie. Ale trzy główne drogi, prowadzące do dzielnicy fabrycznej, rozpięte lukami wokół miasta są strzeżone. Niema przechodu. Policjant rumiński jest uprzejmy (tylko na prowincjach węgierskich bywa maczej), ale policjant rumiński nie wzrusza się dziś kartą zagranicznego korespondenta. Niema przejęcia... Jest szorstki. Odrzeka kogoś ciekłego kłosa francuskiego mądrego. Odróżni — jeszcze chwila — nas.

Wywieziony podstępem pułk

Ani jednego, nadzwyczajnego dodatku. Na ulicach, łączących ulicę Ferdynanda z Zarzeczem, przelazłina wczorajsza pozostawiła ślady krwi. Dziś ich niema. Ale właśnie przejechał samochód ciężarowy z wojskiem, z karabinami maszynowymi. Tych policjant z rogu przepuścił. Jest to pułk gwardyjski, żołnierzy zrzęta z Siedmogrodu. Wzrosnąt się stolicę, nie widnie pułk niechoty. Pułk bekarabski. Te pułki nie są pewne. Pułk wywieziono — tak się mówi po kawiarzynie — podstępem. Żołnierze mieli ruszyć na ćwiczenia za miastem. O 15 kilometrów. Mieliby wyjechać o godzinie 10, do wyjeżdżających. Ale pogaz, specjalny pogaz, nie zatrzymał się na trzeciej stajcyce za stolicą, popędził wprost ku Constanza, Besarabczycy będą tam pewnieści. Constanza jest spokoina.

Rewoluda i tisz

Wszyscy wiedzą, że z fabryk opanoanych przez skomunizowane, bołki robotnicze, strzela się do żołnierzy, polniemu. Wszyscy wiedzą, że rady i faktycznie wystąpiły z „militarum”: żądaniem uwolnienia aresztowanych wodzów ruchu, żądaniem zalegalizowania robotniczych komunistycznych organizacji, żądaniem wprowadzenia w fabrykach rad robotniczych, żądaniem tego samego w wojsku. Wszyscy wiedzą, że to jest akcja rewolucyjna już poproszu, że nie o to postuluja chodzi. Na dachach fabryk zajętych przez ruch powlewała czerwone sztandary. Policia ich nie zerwie tak prosto. Jest podział sil i terroryzmu. Milicjacy udają jakby nie wiedzą, a w rzeczywistości obejmie całe miasto: przepędzone strażniki i szarżami na demonstracyjnych atak na pałac królewski. Na Gaia Victirii spó kół. Nie zbrzeże żaden bezrobotny. Wszyscy są w drugim Bukaresztu.

Ten „drug” (the second Bukareszt) powlewa czerwonymi sztandarami. Dziś do ataku nie rusza, policja krąży tylko. Wszy czekają. Na co? Wiadomości z prowincji. Jak tam poszło. Jak tam się udało. W chwili zwłoki przygotowywana od tygodni rewolucja?

Spłoszony sen królowej

Wczoraj krzyżcano: król uciekł: „Jak Alions Hiszpański”. Król był w pałacu. Sien Orient Express przywoził jeszcze królowe wodze do stolicy. W jej własnie chwili, wieczorem, popołudniu dworzec Cotroceni był w ogniu walki. Wtedy miasto nie było oczyszczone. Lokomotywa odwoła wiec wagon królowej i boczny tor, gdzie miała zjechać, do rana... (Był godziną 1 i w noc).

Alle akcja posładała swój wywiad. Zielony wagon z herbami Rumunii nie mógł przelk nieopozostreżony. W pół godziny potem kilkaset osób atakuje wagon. Lokomotywa jeszcze stała. Odrzędza on wiec w momencie, gdy komunistk wdrapali się na nasy. W tej chwili nadlatuje śledzecz: 20 osób. Żołnierze, policje, kolejarze. Oficerowie wprzodnie obecni na stacji. W chwili północy przybywa w jej talion plichy. Specjalny pociąg coraz więcej tym napastników.

Az do białego rana widać na torze rozbitego, czujnie straża. Przy wagonie się czeka, aż i powrotem wartę. To nie są honorowe wartę, aż do białego rana widać za oświatkami toru czuwać się jakby postać. To bojówkarze komunistyczni.

Nad ranem królowa udała się na zamek.

Przegrano

Walki uliczne, atak na Zamek, na parlament, na dworce... wyszło to zwycięstwo całej. Przywódcy aresztowani nie mogli kierować ruchem. Prowincja była na całej linii. Rozruchy w Besarabii zostały stłumione w ciągu 5 godzin. W trzech dzielnicach nad ranem wodzowie ruszyli do ataku. W trzy godziny potem „czwerny Bukareszt” przestał istnieć.

Proklamacja o „rumiński republice rad” nie powiodła się do muzeum, jak

nie powiodła się na gmachy rządowe, ale znalazły się w archiwum policji. Kasa ruchu została przechwycona. Próba, która trzy dni temu wyglądała groźnie, zawiodła — Jej pierwsze sukcesy i jej upadek były skutkiem jednej i tej samej rzeczy: wyszło to było dziełem paru bojówek, doskonale zaprawionych — ale nieczelnych.

Fala mrozów, jaka przeszła z lala rewolucji — nie była na rękę. O skaly i burze morskie zrobił się kłędny. Niezwyciężona Armada, która Filip II posłał na Anglie. Mrozy, na które skarzył się Owidjusz przegnął z ulic tu.

Proces o zamordowanie postka Holówki odbędzie się w kwietniu

Ze Lwowa donoszą: Przybył tu z Warszawy sędzia do spraw wyjątkowego znaczenia, Józef Skrzyński, w którego rękach spoczywa śledztwo w sprawie zamordowania sp. postka Holówki, oraz morder, popełnionego na osobie komisarza policji, kierownika brygady dla spraw ukraińskich, Emiljana Czechowskiego.

Ona śledztwo są już na ukończeniu. Jako współsprawca zamordowania sp. Holówki odpowiedzialny przed sądem portier postoiasta SS. Sztabeleczek w Truskawcu, Buntli, który w procesie Danjuszyna i Bilasa występował w charakterze świadka, natomiast wedle pogosk śledztwo o zamordowanie komisarza Czechowskiego ma zostać umorzona, a podejrzany o te zbrodnie student Politechniki Roman Baranowski, przebywający od roku w więzieniu siedząc, zostanie ewent. wypuszczony na wolność. W danym razie umorzona zostanie również śledztwo przeciwko niemu o współudział w zamordowaniu sp. postka Holówki, który to zarzut był w swoim czasie przeciwko Baranowskiemu wysuwany.

sklego w związku z morderem truskawczędm wymieniał ostatnio kilkakrotnie prasa niemiecka.

10 górników zginęło w wybuchu na kopalni

Z miejscowości Longyear City na Spiczergo donoszą, że w znajdującym się tam kopalni węgla nastąpił wybuch, w którym zginęło 10 ludzi. Akcja ratunkowa rozpoczęła się dopiero w chwili przybycia dołomacza sowieckiego „Lenin”, który przywrócił maski gazowe, co umożliwiło wydobyć ciał ożar.

1.250.000 bezdomnych w Stanach Zjednoczonych

Według obliczeń specjalnego komitetu, zajmującego się problemem bezrobocia i bezdomności, w Stanach Zjednoczonych jest obecnie 1.250.000 bezdomnych wótczędów, w tem 13 proc. młodzieży poniżej lat 20.

Do agentów naszego pisma

Zwracamy uwagę na ogłoszenie o wypłaceniu numerumary za „7 Groszy” do 6 marca r. b.

Prosimy pag. agentów o ściąganie opłaty przed tym terminem.

Tym pag. agentom, którzy opłaty od czytelników nie ściągają i nam nie wpłacają wysyłkę gazet z dniem 8 marca bezwarunkowo wstrzymamy.

Spzreniewierzenie 30.000 zł. w Krakowie

Dnia 21 bm. Kasler Centralnej Kasy Spółek Rolniczych, przy ul. św. Anny w Krakowie zgłosił w wydziale śledczym policji państwowej, że tego dnia około godz. 12 na ulicy św. Jana wozem Kasa, Polow Wólkowi wyrwanu z pód pachy ciężko z zawartością 30 tys. zł. w chwili, gdy powracal z Banku Polskiego na podjezcu pociąży. W czasie dochodzeń w tej sprawie Wólk kilkakrotnie zmieniał zeznania tak co do miejsca jak i sposobu okradzenia go, jakoteż co do ludzi sprawców i ich wyjazdu. Wólkiera aresztowano i odstawiono do więzienia Zau Okregowego jako podejrzanego o spzreniewierzenie tej sumy.

Groźba stre'ku w łódzkiem przemyśle włókienniczym

Zapowiedziana konferencja zwiazków zawodowych z przemyslowcami, nie doszła do skutku. Przedstawiciele zwiazków zawodowych oświadczyli, że jeżeli do dnia 2 marca rb. nie zostanie podpisana umowa zbiorowa w przemyśle włókienniczym na warunkach z r. 1928, to po tym terminie robotnicy bezwzględnie będą proklamować strejk.

Przedstawiciele zwiazków postanowili być w kontakcie i porozumiewać się z sobą w zasadniczych sprawach.

Pamiętaj o bezrobotnych

Kącik dla kobiet

Zimowe stroje sportowe które każda kobieta sama może sporządzić

- A) Kamizelka z cenowaną włóczki, zapinana na 2 rzędy guzików, robiona na drutach prawidłowym chwytom czek, odzielona różnobarnymi pasami. Bardzo odpowiednia dla pód dobrej tuszy.
- B) Także ten lamper nadaje się dla pód takich. Wycołoc krakowe. Robota na drutach, oczka białowidrowe.
- C) Krótka kamizelka sportowa, z boku zapinana, z wysokim zapleciem u szyji. Robota sztychłowa, łatwa, z puszystej wełny.
- D) Ładna bluzka w rodzaju kamizelki z do robotnym szylem. Naramienniki robione czarnym sztyłem, zaś reszta na drutach. Orginalnie wygląda zaplecie dwurzędowe.
- E) Zgrabny pulaw z naramiennikami, robiony na drutach prawidłowym chwytom
- F) zrecz, z małym kołnierzykiem sztychłowej roboty. Bardzo zdobną go naszyje guzik, i F) Ubiór do byzaw i nart z impregnowanego trylobu, brzoził dobrane na drutach, zaplecie zasuwane przy bluzie i kieszonkach.
- G) Płaski ubiór do nart, który składa się z krótkiego dwurzędowego stanika i białostych spodni. Nadaje się również dla pułstych.

